

пуснѣлъ презъ потока стрѣла, коя то пронизала гърды тѣ и гърба на похитителя. Нессусъ тосъ часъ осѣтилъ, че Геркулесъ го ранилъ съсь стрѣла, коя то нѣкога потопилъ въ ядовита та жлъчка на идра та. За да си отмѣсти, той предалъ на Деянира окървавена та си вълняна одежда и казалъ ѳ, че ако нѣкога узнае за невѣрность та на мѣжа си, стига да му даде да поноси тѣзи дреха и той пакъ ще ѳ обикне.

Случай тѣ са скоро представилъ. Подирь едно ераженіе Геркулесъ зель въ плѣнъ прекрасна та царевна Юла, и Деянира наченѣла да ѳ ревнува. Тя си припомнила за одежда та на кентавра Нессуса, и единъ пѣтъ кога то Геркулесъ щѣлъ да принесе жертва на Юпитера на мыса на острова Евбея, жена му проводила прекрасна дреха за жертвоприношеніе то. Въ тѣзи дреха тя втъкала вълна отъ одежда та на Нессуса. Щомъ Геркулесъ ѳ облѣкалъ и тя са стоплила на тѣло то му, тосъ часъ осѣтилъ болестъ като огънь да го гори. Яростно кѣсаше той дреха та, но заедно съ нея си отдираше кожа та и мяса та. Побѣденъ отъ нестѣрпима та болестъ той хвърлилъ отъ канара та въ море то слуга та, кой то му принесе смъртныя даръ. Като са осѣти, че малко му остава да живѣе, повѣлѣлъ да го пренесѣтъ въ Трахина, дѣто Деянира въ отчаяніе отъ страшно то дѣйствиe на своя даръ, сама са убила. Слѣдъ туй Геркулеса завели на гората Ета; тамъ легнѣлъ на една голѣма клада дърва, кой то натрупалъ съ помощь та на Юлая и, като отдалъ на пріятеля си Филоктета свои тѣ стрѣлы, заповѣдалъ му да запали дърва та. Но Юпитеръ съ молнія изгорилъ и дърва та и сичко що было смъртно въ героя, и на облакъ го дигнѣлъ на небе то. Безсмъртна та душа на героя была спасена и Геркулесъ са поселилъ на Олимпъ, като най великъ отъ полубокове тѣ.

II. ТЕЗЕЙ.

Во време то на Геркулеса, Аттика управлялъ царь Еггей. Той, былъ два пѣти жененъ, а дѣца нѣмалъ.